

зумително-то си съдържаніе за радост-тж му къмъ Бога станяхъ полезни на много души. Тъй и *Иоханъ Маулеръ* въ Стразбургъ († 1361) ся отличи чрѣвъ дълбокж-тж си и строгж серіозность въ Христіянство-то, и дѣйствуваль благословенно чрѣвъ проповѣди-тѣ си. Но още по вліятелно бѣше списаніе-то на *Томасъ Кемпе* († 1471) «За послѣдованіе на Христа,» отъ кое-то съчиненіе, повече отъ 2000 изданія на различни языци ся отпечатахъ, тѣй що-то освѣнь Биближ-тж никоя книга не ся е печатала по-часто. Тѣзи трима послѣдни мжжіе и тѣхни-тѣ послѣдователи наричахъ ги *Мистици*, зашто-то тѣ историческо-то и вънкашенъ видъ на Христіянскж-тж църквж считахъ по маловажно отъ вътрѣшенъ животъ и обхода-та съ Бога и Христа. По тѣзи причинж слѣдствія-та на тѣхнж-тж дѣятелность за прѣобразованіе-то на църквж-тж не бѣхъ значителны; само нѣколцина отъ тихы и кроткы сърдца, кои-то знаяхъ Господа, съединихъ ся съ тѣхъ, и пѣтувахъ на едно съ тѣхъ по-тѣсенъ пѣтъ кой-то води въ животъ вѣченъ.

Въобщѣ въ това врѣме състояніе-то на *членове-тъ* на Христіянскж-тж църквж бѣше жалостно, тѣ бѣхъ пълни съ проказж и гнилость; но какво бѣше положеніе-то на *главж-тж*? «Всичка-та глава е болна, и всичко-то сърдце изнѣмощено. Отъ стжпкж-тж на ногж-тж дору до главж-тж нѣма въ него цѣлость, но струпей и посиненія и гнойны раны, не ся стисняхъ, нито ся обвързувахъ, нито ся омегчихъ съ мазь.» Христіян-